

Met kerst on de diek

't Wos verrotte koud.

Met Ouwe Sunderklaas liep iederiën ol met kromme tóne fon de koud, maar flak foor de Kerst leek de Noordpool wel on Skil te lège. 'n Zéé vol met iês en overol glódigheid en aare troep; je wier d'r speemisselijk fon.

Sééves sot iederiën thuus bee de kachel en Japie fon de Skuier, die met de voetbôlpoël rondging, verdomde 't na bute te gaan. De mênse hodde 'n er de pest in, maar affijn, met de Kerst hod je vier dage free en don kon je temînste wot bekomme fon die rotsoo.

Twie dage foor Kerst wier 't stokmistig.

De misthoore loeide de héle nacht deur en juist in die nacht hod Piet fon de Kale 'n droom!

D'r drome d'r wel meer an Skil fonzellef, maar Piet fon de Kale sien drome ware gien bedrog. Twie jaar leeje hod ie nag droomd dot

't kippeskooltje ôfbrande sow op Bossiesdag ..... en dot wos nag beurd ok!

Doe Riekie fon Arie don ok met 't suffertje kwam en hoorde wot Piet droomt hod, vloog se d'r metiën op of om 't nuws uut sien eige mond te hore. Piet sot hillegaar verskeft in sien hoekie en sei eerst niks, maar na wot deurdurreke fon Jantje, kwam 't er toch uut: 'De diek sow deurbreke op de twiede Kerstdag bee de Witte Punt'.

Gliek met 't krantje ging 't nuws deur Skil.

De mênse raakte hillegaar fon 't weer sloge. De kippeskool wos in brond raakt, sow de diek ok deurbreke?

'Ik gloof d'r gien borst fon, sie tante Mat, ollemaal gebakke lucht. Os die vent niet ken slèèpe fon de misthoore don moet ie maar doppe in sien ore doên'.

'Ja, maar de kippeskool don?'

'Dot wos geniësse op Bossiesdag, maar daags na Pinkster'.

'Ja, dot is wel só, maar d'r wos wel brand'.

'De moeite fon 't prate niet waard, 't wos zó uut'.

'Na ja, omdot iederiën d'r op ferdacht wos fonzellef'.

'Nou, enne .... wot wowe jullie nou eigenlijk doen gaan', vroeg Mat.

Se sowe de wacht houwe bee de Witte Punt.

'Nou, don kenne se lang wachte, docht Mat, os ie sien eige 'n dag fergist met Pinkster, don ken ie sien eige nou ok wel fergisse. Straks breekt ie pos met 't ouwe jaar. Dan kei je ok niet meer te verzuipe, don bei je ol diepvries en bluuf je driëve os 'n ijsskos.

Maar ja, doe 't er op onkwam wos Martha er toch ok foor om 'n actiekomitee op de richte. Olliën wow se niet dot 't in de kront sow komme. Die Burger Sketetrekke zelle ôns wel uutlache os see 't hore en aars die Gortbuuke wel!

Déér wos iederiën 't mee eens. D 'r sow gien gerucht on geve worre. Gien iên bute Skil mocht d'r fon hore.

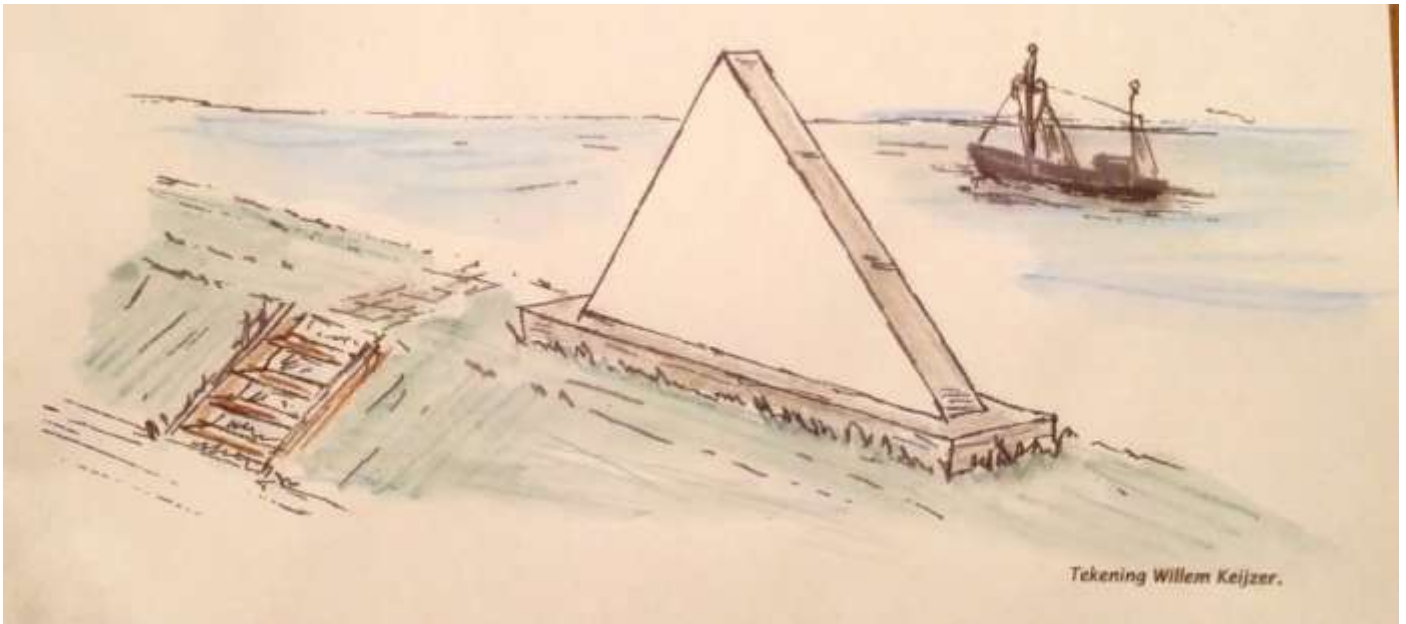
De évend na de droom fon Piet wos de fegadering in 't kippeskooltje. Het wos bitter koud, dus most 't niet te lang dure. Arie fon de Geest stelde foor om omstebeurt de wacht te houwe met 'n mobielofoon om gliek alorrem te kenne slaan.

'Waterstaat hoeve wee niet in de skakele, sei Cor Piêpie, , die glove 't toch niet foor 't te laat is'.

'We moste maar olle twie de kerstnachte de wacht houwe, sei Martha, en dot doên de monne fonzellef. De vrouwe moete omstebeurt foor 'n koppie poeier, héte koffie of wot te kauwe zorregé.' 't Wier nag puur zo'n geheister om de wacht eerlijk te verdele, want de roemse wouwe de évend foor kerst 't kiendje wiêge en se kregé nag haast mot, want Arie riep fonzellef metien dotte se free sowe weze om te wiêge. En de kerrek is trouwes dicht bee de Witte Punt en eerlijk is eerlijk. 'D'r is nag sot tiêd om te wiêge tussedeur', riep Gerrit Spil..

Na lang vijve en zesse beslote ze om toch maar met sien twiêje tegeliek wacht te lópe. Om 't uur wos de oflossing en dot wos wel nodig met die snerpende koud. Mat sow zorrege foor de lieste met de name fon de monneploegies en fon de vrouwe die koffie en zoks brenge sowe.

Het wos de évend foor Kerst. Om hollef acht ging de eerste ploeg na de Witte Punt. Jaap Ténsie en Gróte Kees. Se stinge te verrekke fon de koud, maar ze deeje net of ze stinge te prate, met 'n segaar in 't hóófd, zó gauw os d'r 'n oto onkwam, wont déér kon best 'r es iemand uut de Burreg of de Wéél insitte. De nacht ging ferskríkkelijk langzaam om. Ellek uur kwamme twie nuwe monne en loste de aare of. Die gonge skubberend in d'r tuug na huus.

De twiede nacht, de nacht fon de droom, brak on. De monne stinge op skerrep. Ferseenuwd liepe se heen en ferom. Ze ginge na de aflossing niet metiên na huus toe. Se bleve bee mekaar wachte tot het moment fon de ramp. Se wiste nou ollemaal dot de diek sow deurbreke. Dot sow zeker beure. Tergend langzaam ging de nacht ferbee. Hollef zes sloeg de tore. Déér klonke stappe oppe stréét. Déér kwam d'r iëntje onzette. Wos de diek ergens aars deurbroke? Een ongeluk komt toch nooit olliên?

'n Donkere skim in 'n bonkertje .....en... heee ..., dot liekt Piet fon de Kale wel.

Dóódstil wachte de monne van Skil, koud en met bange foorgevoeles. Piet wos now bee de Witte Punt ankomme, deed sien mond ope en .... 'Ik heb weer droomd, sei Piet.

De monne verskote d'r eige verrot.

'Wot nou droomd'?

Ík hèèw droomd dot de diek hillegaar niet deurbreekt'!

Eerst wos 't stil.

Ik hèèw droomd dot de diek niet zel deurbreke. Ik droomde dot jullie hier ollemaal stinge en de diek brak niet deur en ik droomde dot 'n stem sei: 'Piet heb droomt dot de diek sow breke en ik sting d'r bee en sei, dot die droom bedrog wos; de diek bluufft héél, die diek breekt nooit deur ..... !

Met moeite hielde de monne d'r eige in.

'Maar dot fon de brand wos toch maar waar, sei Piet nag haastig. 'n Mèns ken sien eige vergisse, sèèg nou zellef. Het spiet me'!

Gane jullie maar gauw na huus, ik weet héél zeker dot die diek niet breekt. Nou, don gaan ik ok maar d'r es op huus on'.

Se ginge na huus. Wot moste se aars? Se konne Piet wel dóódsiaan, maar die kon d'r ok niks ondoên. Hee hod zellef ok waakt.

Se sliepe die nacht niet meer. Meskien fertrouwde se de eerste droom meer dan de twiede? Maar ..... de diek bleef héél in ellek gefol.

Doe wos de kerst ferbee.

't Wos 'n witte kerst weest.

Horstikke wit.

Simon Dros